

**MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA**

DECIZIA NR. 89
din 29.09.2008
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. S.R.L.,
din municipiul Suceava, județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava – Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., asupra contestației formulate de **S.C. S.R.L.**, din municipiul Suceava, județul Suceava.

S.C. S.R.L. contestă parțial măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava - Activitatea de inspecție fiscală, privind suma de lei, reprezentând:

- lei – impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L., contestă parțial Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, privind suma totală de lei, reprezentând:

- lei – impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

În contestația depusă, societatea precizează că, referitor la sumele înregistrate de aceasta în contul „Cheltuieli cu întreținerea și reparațiile”, prin Raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, s-a reținut că în anul 2005 au fost efectuate „modernizări la imobilul în care societatea desfășoară activități economice în valoare de lei, pe care le-a înregistrat direct pe cheltuieli în contul 611 „Cheltuieli cu întreținerea și reparațiile”, contrar Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal care prevede că investițiile efectuate la mijloacele fixe în scopul majorării valorii acestora sunt considerate mijloace fixe amortizabile și contrar Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale”.

Petenta motivează că lucrările respective au fost efectuate la câteva porțiuni de șarpantă, la o parte din geamuri, la pardoseli și la o cabină de duș din vestiarul secției de producție, dar scopul acestor lucrări nu a fost să majoreze valoarea mijloacelor fixe asupra cărora au fost executate, ci readucerea în starea de funcționare normală a respectivelor mijloace fixe, adică eliminarea infiltrării apei din acoperiș și de la ferestre, repararea porțiunilor din dușumeaua de gresie ciobită ca urmare a folosirii de către un număr substanțial de muncitori și clienți.

Contestatoarea susține că aceste cheltuieli nu sunt de natura imobilizărilor corporale, ci reprezintă cheltuieli cu reparația și întreținerea unor mijloace fixe, care sunt deductibile, conform prevederilor art. 94 din OMF nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, precum și prevederilor HG 909/1997 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, modificată și completată prin OG 54/1997, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel petenta susține că în mod eronat organele fiscale au stabilit că sumele aferente cheltuielilor efectuate cu reparațiile la mijloace fixe ar reprezenta investiții și modernizări.

Societatea invocă în acest sens și prevederile HG 2139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, pct. III. Alte precizări, pct. 2, prevederile art. 24 alin. 3 lit. d din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, ale art. 4 lit. d din Legea 15/1994, republicată și susține că reparațiile au fost efectuate pentru menținerea în circuitul productiv a mijloacelor fixe din dotare.

Prin urmare, solicită reducerea bazei impozabile cu suma de lei, reprezentând cheltuieli de întreținere și reparații nominalizate la pozițiile de la 1 la 9 din anexa 2 la raportul de inspecție fiscală în baza căruia a fost emisă decizia de impunere atacată și recalcularea majorărilor și penalităților de întârziere aferente.

Referitor la suma înregistrată de societate în contul „Cheltuieli cu deplasările externe”, sumă care nu a fost admisă la deducere de organul de inspecție fiscală, petenta susține că din documentele prezentate la control rezultă că aceste cheltuieli au fost înregistrate în contabilitate pe baza facturilor legal emise de diferite agenții de turism pe numele societății și nicidecum pe numele asociațiilor acesteia, pentru participarea la diferite misiuni economice, unele desfășurate sub patronajul Camerei de

Comerț și Industrie Suceava, al organizației patronale a textiliștilor din România sau din inițiativa societății.

Societatea afirmă că aceasta are ca obiect de activitate crearea de colecții de modă proprii, producerea de îmbrăcăminte în serii mici și comercializarea acestora, iar munca în creația de modă implică analiza tendințelor, crearea de schițe după idei, iar acestea se culeg din zonele unde acestea își pun amprenta pe anumite colecții.

Prin urmare, solicită reducerea bazei impozabile cu suma de lei, reprezentând cheltuieli de deplasare externe efectuate în interesul societății, a impozitului pe profit corespunzător și a majorărilor de întârziere aferente.

În completarea contestației depuse, petenta depune în copie facturile nr. însoțite de devizul de lucrări.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava - Activitatea de inspecție fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr., s-a stabilit în sarcina S.C. S.R.L. suma totală de plată de lei, din care petenta contestă suma de lei, reprezentând:

- lei – impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

În urma controlului efectuat la societate, s-a constatat că în anul 2005 agentul economic a efectuat modernizări la imobilul în care acesta desfășoară activități economice, cheltuieli în sumă de lei, pe care le-a înregistrat direct în contul 611 – „Cheltuieli cu întreținerea și reparațiile”. Organul de control consideră încadrarea nepotrivită întrucât aceste investiții majorează valoarea mijloacelor fixe și sunt amortizabile într-o anumită perioadă de timp.

Contestatoarea susține că aceste cheltuieli nu sunt de natura imobilizărilor corporale, ci reprezintă cheltuieli cu reparația și întreținerea unor mijloace fixe, care sunt deductibile, conform prevederilor legale în vigoare.

În urma controlului s-a mai constatat că în lunile februarie, mai și noiembrie 2006 societatea a înregistrat pe cheltuieli în contul 611 – „Cheltuieli cu întreținerea și reparațiile” suma de lei și în contul 613 – „Cheltuieli cu primele de asigurare” suma de lei, reprezentând reparații și asigurare Casco efectuate pentru autoturismul aflat în proprietatea administratorului societății și nu a agentului economic.

De asemenea, aceasta a înregistrat pe cheltuieli privind deplasările suma de lei, reprezentând contravaloarea serviciilor efectuate de agenții de turism privind diferite destinații turistice efectuate în favoarea asociațiilor societății.

Organul de control fiscal a respins la deducere toate aceste cheltuieli în sumă de lei, mai puțin suma de lei reprezentând partea de amortizare aferentă

modernizărilor și în consecință, a stabilit suplimentar de plată un **impozit pe profit în sumă de lei.**

Pentru neplata la termenele legale s-au calculat **majorări de întârziere în sumă de lei.**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de lei, reprezentând impozit pe profit, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate pronunța asupra legalității stabilirii acestei sume, în condițiile în care organele de inspecție fiscală nu au analizat dacă cheltuielile efectuate în legătură cu mijloacele fixe sunt în scopul restabilirii stării tehnice inițiale a acestora sau au ca efect creșterea parametrilor funcționali și a gradului de confort și ambient .

În fapt, în urma controlului efectuat la societate, s-a constatat că în anul 2005 agentul economic a efectuat modernizări la imobilul în care acesta desfășoară activități economice, cheltuieli în sumă de lei, pe care le-a înregistrat în contul 611 – „Cheltuieli cu întreținerea și reparațiile”. Organul de control consideră încadrarea nepotrivită întrucât aceste investiții majorează valoarea mijloacelor fixe și sunt amortizabile într-o anumită perioadă de timp.

Pe de altă parte, contestatoarea susține că lucrările respective au fost efectuate la câteva porțiuni de șarpantă, la o parte din geamuri, la pardoseli și la o cabină de duș din vestiarul secției de producție, dar scopul acestor lucrări nu a fost să majoreze valoarea mijloacelor fixe asupra cărora au fost executate, ci readucerea în starea de funcționare normală a respectivelor mijloace fixe, adică eliminarea infiltrării apei din acoperiș și de la ferestre, repararea porțiunilor din dușumeaua de gresie ciobită ca urmare a folosirii de către un număr substanțial de muncitori și clienți.

Organul de control fiscal a respins la deducere toate aceste cheltuieli în sumă de lei, mai puțin suma de lei reprezentând partea de amortizare aferentă modernizărilor și în consecință, a stabilit suplimentar un profit impozabil în sumă de lei și în consecință, un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de lei.

În completarea contestației depuse, petenta depune în copie facturile nr. însoțite de devizul de lucrări.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 19 alin. 1** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 19

„Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

[...]”.

Potrivit acestui text de lege, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dar din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

- **Art. 21** din actul normativ mai sus menționat, precizează că:

ART. 21

„Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

[...]

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24;

[...]”.

Potrivit acestui articol, pentru a putea fi deductibile fiscal, cheltuielile trebuie să fie efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, și să fie reglementate prin acte normative în vigoare.

La alin. 3 al articolului mai sus citat se precizează faptul că în categoria cheltuielilor deductibile limitat se cuprind și cheltuielile cu amortizarea, dar cu respectarea prevederilor prevăzute de art. 24.

- **Art. 24** din Codul fiscal, cu modificările ulterioare, face referire la amortizarea fiscală, astfel:

ART. 24

„Amortizarea fiscală

(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

[...]

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

[...]

d) investitiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;

[...]

(6) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

a) în cazul construcțiilor, se aplică metoda de amortizare liniară;

[...]

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune;

[...]”.

La art. 24 din Codul fiscal, se prevede faptul că investițiile efectuate la mijloacele fixe în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali, sunt considerate mijloace fixe amortizabile și sunt admise la deducere cheltuielile cu amortizarea acestora.

În urma verificărilor efectuate la **S.C. S.R.L.**, organele de inspecție fiscală au constatat că aceasta a înregistrat în anul 2005 în contul 611 – „Cheltuieli cu întreținerea și reparațiile”, suma totală de lei care reprezintă investiții efectuate la mijloacele fixe.

Petenta susține că aceste cheltuieli sunt cheltuieli de reparații și prin urmare sunt aferente perioadei în care au fost efectuate, deoarece prin efectuarea lor s-a urmărit readucerea în starea de funcționare normală a respectivelor mijloace fixe. În acest sens invocă prevederile **pct. 94** din OMF 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, unse se precizează:

„94. - (1) Costul reparațiilor efectuate la imobilizările corporale, în scopul asigurării utilizării continue a acestora, trebuie recunoscut ca o cheltuială în perioada în care este efectuată.

(2) Sunt recunoscute ca o componentă a activului investițiile efectuate la imobilizările corporale, sub forma cheltuielilor ulterioare. Acestea trebuie să aibă ca efect îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali ai acestora și să conducă la obținerea de beneficii economice viitoare, suplimentare față de cele estimate inițial.

Obținerea de beneficii se poate realiza fie direct prin creșterea veniturilor, fie indirect prin reducerea cheltuielilor de întreținere și funcționare”.

Din Anexa 2 la Raportul de inspecție fiscală nr., care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr., anexă existentă în copie la dosarul cauzei, și care este semnată și ștampilată pentru conformitate de către societatea contestatoare, rezultă că suma totală de lei respinsă la deducere de organul de control reprezintă contravaloare lucrări construcții șarpantă, contravaloare tâmplărie

termopan (valoare lei fără TVA), gresie, cabină + cadă, etc. care constituie investiții făcute la mijloacele fixe existente.

Se înțelege că în categoria reparațiilor se încadrează lucrările de zugrăveli, tencuieli, precum și orice altă lucrare în care au fost înlocuite materiale, piese etc. existente cu altele noi. Astfel, dacă pe un spațiu sunt înlocuite chiuvete, faianță, linoleum, pardoseala etc. existente cu altele noi, acestea reprezintă lucrări de reparații, iar dacă s-a adăugat ceva care nu a existat, acestea reprezintă lucrări de modernizare.

Deoarece în raportul de inspecție fiscală nu se precizează care sunt cauzele care au condus la concluzia că respectivele cheltuieli reprezintă investiții sau modernizări, iar petenta precizează în contestație că „lucrările respective au fost efectuate la câteva porțiuni de șarpantă, la o parte din geamuri, la pardoseli și la o cabină de duș din vestiarul secției de producție, scopul acestor lucrări fiind readucerea în starea de funcționare normală a respectivelor mijloace fixe”, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra legalității încadrării acestor cheltuieli.

Potrivit actelor normative prezentate, s-a reținut că organele de control trebuiau să facă o delimitare a lucrărilor executate, să specifice ce lucrări pot fi încadrate în lucrări de reparații efectuate în scopul restabilirii stării tehnice inițiale prin înlocuirea componentelor uzate și care lucrări au fost de investiții sau de modernizare având ca efect creșterea parametrilor funcționali și a gradului de confort și ambient.

În completarea contestației depuse, petenta depune în copie facturile nr. însoțite de devizul de lucrări aferent.

În ceea ce privește dreptul contestatoarei de a depune probe noi în susținerea cauzei, sunt incidente prevederile **art. 213 alin. (4)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

În legătură cu aplicarea acestui articol, punctul 182.1 din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, precizează:

„182.1. În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

Din textele de lege mai sus prezentate se reține că societatea poate depune în susținerea cauzei documente noi și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, se reține că în această situație, organului care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Având în vedere că societatea depune documente noi și faptul că, potrivit punctului 182.1 din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, organului care a efectuat activitatea de control trebuie să i se ofere posibilitatea să se pronunțe asupra acestora, urmează **să se desființeze** Decizia de impunere nr. întocmită de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava – Activitatea de inspecție fiscală, pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar, în vederea analizării legalității celor înscrise în documentele prezentate de contestatoare organelor de soluționare.

Desființarea are la bază prevederile **art. 216** alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanțelor fiscale contestate și pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”.

- și prevederile pct. 12.7 din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„ 12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus și faptul că petenta a depus la dosarul cauzei documente noi care vor fi trimise la control în vederea verificării legalității acestora, **urmează a se desființa** Decizia de impunere nr., întocmită de AFPM Suceava, pentru **suma de lei, reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar.**

2. Referitor la suma de lei, reprezentând impozit pe profit, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează această sumă, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea a înregistrat

drept cheltuieli deductibile cheltuieli cu deplasările în străinătate făcute în favoarea asociațiilor, iar petenta nu aduce dovezi din care să reiasă că respectivele cheltuieli sunt efectuate în interesul afacerii.

În fapt, în urma controlului efectuat la societate s-a constatat că aceasta a înregistrat pe cheltuieli privind deplasările suma de lei, reprezentând contravaloarea serviciilor efectuate de agenții de turism privind diferite destinații turistice efectuate în favoarea asociațiilor societății.

Referitor la suma înregistrată de societate în contul „Cheltuieli cu deplasările externe”, sumă care nu a fost admisă la deducere de organul de inspecție fiscală, petenta susține că din documentele prezentate la control rezultă că aceste cheltuieli au fost înregistrate în contabilitate pe baza facturilor legal emise de diferite agenții de turism pe numele societății și nicidecum pe numele asociațiilor acesteia, pentru participarea la diferite misiuni economice, unele desfășurate sub patronajul Camerei de comerț și Industrie Suceava, al organizației patronale a textiliștilor din România sau din inițiativa societății.

Societatea afirmă că aceasta are ca obiect de activitate crearea de colecții de modă proprii, producerea de îmbrăcăminte în serii mici și comercializarea acestora, iar munca în creația de modă implică analiza tendințelor, crearea de schițe după idei, iar acestea se culeg din zonele unde acestea își pun amprenta pe anumite colecții.

Organul de control fiscal a respins la deducere toate aceste cheltuieli în sumă de lei și în consecință, a stabilit suplimentar de plată un **impozit pe profit în sumă de lei.**

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- Referitor la deductibilitatea cheltuielilor făcute în favoarea acționarilor sau asociațiilor, sunt aplicabile prevederile **art. 21 alin. 4 lit. e** din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale **pct. 43** din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, face referire la aplicarea prevederilor art. 21 alin. 4 lit. e:

ART. 21

„[...]”

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociațiilor, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii;

[...]”.

- La **pct. 43** din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, face referire la aplicarea prevederilor art. 21 alin. 4 lit. e mai sus citat:

„Norme metodologice:

43. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanților următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreținerea și repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanți, în favoarea acestora;

b) bunurile, mărfurile și serviciile acordate participanților, precum și lucrările executate în favoarea acestora;

c) cheltuielile cu chiria și întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora;

d) alte cheltuieli în favoarea acestora”.

Rezultă din aceste texte de lege că acele cheltuieli făcute în favoarea acționarilor sau asociațiilor, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii nu sunt deductibile fiscal la calculul profitului impozabil. Se înțelege că nu sunt deductibile cheltuielile efectuate în favoarea asociațiilor.

În urma verificărilor efectuate la societate, organele de inspecție fiscală au constatat că aceasta a înregistrat pe cheltuieli privind deplasările suma de 49.190 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor efectuate de agenții de turism privind diferite destinații turistice efectuate în favoarea asociațiilor societății.

Referitor la susținerea contestatoarei că suma care nu a fost admisă la deducere de organul de inspecție fiscală, a fost înregistrate în contabilitate pe baza facturilor legal emise de diferite agenții de turism pe numele societății și nicidecum pe numele asociațiilor acesteia, pentru participarea la diferite misiuni economice, unele desfășurate sub patronajul Camerei de comerț și Industrie Suceava, al organizației patronale a textiliștilor din România sau din inițiativa societății, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, deoarece aceasta nu depune la dosarul cauzei nici un document care să dovedească acest lucru.

Societatea afirmă că are ca obiect de activitate crearea de colecții de modă proprii, producerea de îmbrăcăminte în serii mici și comercializarea acestora, iar munca în creația de modă implică analiza tendințelor, crearea de schițe după idei, iar acestea se culeg din zonele unde acestea își pun amprenta pe anumite colecții.

Din analiza anexei nr. 3 la Raportul de inspecție fiscală nr., anexe existente în copie la dosarul cauzei semnate și ștampilate pentru conformitate de către petentă, rezultă că suma de lei respinsă reprezintă contravaloare misiune economică Venezuela, Costa Rica, Malayezia, Tunisia și pachet servicii Antalya-Turcia.

După cum rezultă din această anexă și din precizările organului de inspecție fiscală, aceste cheltuieli sunt efectuate de către acționari sau asociați în interesul

propriu. Mai mult decât atât, susținerile organelor de control nu sunt combătute de către societate cu documente doveditoare.

Rezultă astfel că în mod legal a fost respinsă la deducere suma de 49.190 lei reprezentând cheltuieli efectuate în folosul personal al asociaților firmei și prin urmare, în mod legal a fost recalculat profitul impozabil ținând cont și de aceste sume și a fost stabilit suplimentar un **impozit pe profit în sumă de lei**, drept pentru care urmează a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere, **ca neîntemeiată**.

3. Referitor la suma de lei, reprezentând impozit pe profit, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează această sumă, în condițiile în care aceasta nu motivează contestația pentru acest capăt de cerere.

În fapt, în urma controlului s-a constatat că în lunile februarie, mai și noiembrie 2006 societatea a înregistrat pe cheltuieli în contul 611 – „Cheltuieli cu întreținerea și reparațiile” suma de lei și în contul 613 – „Cheltuieli cu primele de asigurare” suma de lei, reprezentând reparații și asigurare Casco efectuate pentru autoturismul aflat în proprietatea administratorului societății și nu a agentului economic.

Petenta nu aduce nici un argument în susținerea contestației depuse pentru acest capăt de cerere.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 206 alin. 1 și art. 213 alin. 1** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

ART. 206

“Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;**
 - b) obiectul contestației;**
 - c) motivele de fapt și de drept;**
 - d) dovezile pe care se întemeiază;**
 - e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.**
- [...]”.

ART. 213

“Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]

- Pct. 2. 4 și pct. 12.1 din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„2. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 175 - Forma și conținutul contestației

[...]2.4. **Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.**

„12. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 185 - Soluții asupra contestației
12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...]

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate și ținând cont de faptul că societatea contestă suma de lei reprezentând impozit pe profit, dar nu prezintă nici un argument de fapt și de drept, **urmează a se respinge** contestația pentru acest capăt de cerere **ca nemotivată.**

4. Referitor la suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, stabilită prin Decizia de impunere nr., cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează această sumă, în condițiile în care pentru o parte din obligația bugetară pentru care s-au calculat aceste majorări decizia de impunere contestată a fost desființată.

În fapt, pentru neachitarea la termen a impozitului pe profit în sumă de lei, s-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei.

Prin prezenta decizie a fost desființată Decizia de impunere nr. pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 114 alin. 1 și 2, art. 115 și art. 120 OG 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată:

ART. 114

„Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobânzi și penalități de întârziere stabilite potrivit legii.

[...].”

ART. 115

„Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, precum și cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;

[...].”

ART. 120

“Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

[...].”

- Începând cu data de 1 ianuarie 2006, art. 120 s-a abrogat, iar art. 115 din Codul de procedură fiscală s-a modificat și a avut următorul cuprins:

ART. 115

„Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează majorări de întârziere după cum urmează:

a) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, majorările de întârziere se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, majorările de întârziere sunt datorate de către cumpărător;

[...]

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Prin republicarea OG 92/2003 la data de 31.07.2008, art. 114 și art. 115 au devenit art. 119 și art. 120 având același conținut.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al majorărilor de întârziere, iar pentru o parte din sumele care au generat aceste majorări, contestația a fost desființată, iar pentru o parte a fost respinsă și având în vedere că majorările de întârziere au fost stabilite cumulat, potrivit prevederilor legale mai sus citate, precum și principiului de drept „**accesorium sequitur principale**” – **accesoriul urmează principalul**, urmează a se desființa decizia de impunere contestată și pentru suma de lei, reprezentând **accesorii** aferente impozitului pe profit, urmând ca organele fiscale să recalculeze aceste majorări de întârziere ținând cont de cele precizate în prezenta decizie și de prevederile legale menționate.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 19 alin. 1, art. 21, art. 24 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 94 din OMF 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, pct. 43 din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitor la aplicarea prevederilor art. 21 alin. 4 lit. e, art. 213 alin. 1 și alin. (4), art. 114, art. 115 și art. 120 devenite art. 119 și art. 120, precum și art. 216 alin. 3, art. 206 alin. 1, art. 213 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, punctul 182.1, pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 12.7 din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 2. 4 și pct. 12.1 din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava – Activitatea de inspecție fiscală, privind suma totală de lei, reprezentând:

- lei – **impozit pe profit;**
- lei – **majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,**

urmând ca organele fiscale, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat decizia contestată, să reanalizeze situația de fapt strict pentru aceleași obligații bugetare și pentru aceeași perioadă supusă controlului prin actele administrative fiscale desființate, în funcție de cele precizate prin prezenta decizie.

Verificarea va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă decât cea care a emis desființată prin prezenta decizie.

2. Respingerea contestației depuse de **S.C. S.R.L.**, cu sediul în municipiul Suceava,, județul Suceava, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava – Activitatea de inspecție fiscală, privind suma de lei, reprezentând **impozit pe profit, ca neîntemeiată.**

3. Respingerea contestației depuse de **S.C. S.R.L.**, cu sediul în municipiul Suceava,, județul Suceava, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava – Activitatea de inspecție fiscală, privind suma de lei, reprezentând **impozit pe profit, ca nemotivată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

.....

Tema1: IMPOZIT PE PROFIT – pct. 12 - deductibilitatea fiscală a cheltuielilor efectuate pentru lucrări de reparații și investiții asupra mijloacelor fixe sau

- pct. 6 – deductibilitatea fiscală a cheltuielilor cu reparațiile și modernizările la imobile

- Art. 24 Alin. 1 și Alin.3 lit. d din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare

sau PROCEDURĂ: - PCT. 178 – prezentarea de probe noi în susținerea contestației

- Art. 213 alin. 4 din OG 92/25003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

Tema2: IMPOZIT PE PROFIT – pct. 7 – deductibilitatea fiscală a cheltuielilor efectuate în favoarea acționarilor

- art. 21 alin. 4 lit. e din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare

Tema3: PROCEDURĂ – pct. 482 – contestație nemotivată

Art. 206 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 12.1 lit. b din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată